

У ВАШІНГТОНІ Департамент справедливості опублікував звіт свого статистичного бюро з проведених досліджень, який вказує на те, що 63 відсотки звільнених тюремників до трьох років знову опиняться за ґратами. Заступник директора Бюро статистичних даних М. Бессет заявив, що це є найбільш обширний та докладний звіт з того роду дослідів, тому їй треба його уважати підставою для дальших дослідів з цієї ділянки. Звіт зладжено на базі перевірки 16,000 жінок і чоловіків звільнених тюрем Каліфорнії, Флориди, Ілліной, Мішиґену, Мінесоти, Нью Джерсі, Нью Йорку, Північної Кароліни, Огайо, Орегону і Тєксасу.

СВОБОДА

FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція не відповідає за зміст наданих матеріалів. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразив застеріг. Допущення задресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — за зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮЗ \$15.00 річно. За кожною зміною адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ніксон про Горбачова

Недавно у ЗСА вийшла книга колишнього президента Р. Ніксона „1999 рік: перемога без війни“, в якій він поділився роздумами про відносини між Сходом і Заходом на кінець ХХ століття. У своїй книзі він називає політику Москви операцією „Захарування“ й закликає бути обережним, оскільки ця хитра політика має на меті присприяти недовіру й обережність і, фактично, є „продовженням війни іншою метою“.

Сімдесят років тому політичних діячів обеззброював і зачаровував своєю інтелігентністю, ерудицією та вмілою дипломатією В. Ленін. Те саме відбувається й тепер, коли якимсь поглядом, приємними манерами, впевненими рухами та обіцяючими промовами зачаровує політичних діячів М. Горбачов, методи якого так не схожі на все, що робили його попередники. Маючи винятково комунікабельну вдачу, непересічний розум і ґрунтовну освіту, Горбачов здатний робити свої власні рішення. Він не боїться говорити про недоліки, бо впевнений у своїй силі. Для нього не є секретом, як виглядає Советський Союз в очах світу та що комуністична ідеологія втрачає авторитет і привабливість. У 19-ти країнах, де до влади прийшли комуністи, вони ніколи не могли добитися перемоги у виборах, а їхні уряди не наважуються покласти на волю виборів. Горбачов розуміє, що треба якось укріпити авторитет комуністичної ідеології, оздоровити советську економіку, а як утримати владу, вони знають добре, бо мають великий досвід і світ у цьому вже не раз переконався.

У боротьбі зі Заходом основною зброєю обрано пропаганду, політичні маневрування й таємні операції. Для врятування економіки робляться кроки в напрямі децентралізації, але кремлівський уряд не погоджується на такі ж свободи в політиці. Обмежена гласність і економічні реформи не несуть незалежності неросійським народам, не захищають права вірних різних віровизнань, не звільняють країни Східної Європи від становнича сателітів. Мета реформ полягає в тому, щоб зробити систему більш ефективною, але не менш комуністичною.

Р. Ніксон вважає, що ні під яким приводом не можна поступатися твердістю американської зовнішньої політики, хоч методи Горбачова видаються ширимим переконаливими. Допомогаючи полагати внутрішні економічні справи, Захід сприяє укріпленню й розширенню советської імперії, яка й надалі є агресивною і експансивною.

Водночас Р. Ніксон вважає, що економічні реформи можуть провалитися, тому Захід повинен бути готовим до глибоких змін у советській системі. Але заки це станеться, корінних змін у зовнішній політиці Советського Союзу сподіватися марно, бо, озброївшись новими методами, советський лідер не відмовився від початкових ідей, які становлять основу советської системи. Отже, обережність на часі.

Мирослав Лябунька

ОРЕСТ СУБТЕЛЬНИЙ І ЙОГО ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

II.

Історія — небезпечна наука. Її adeptи — історики стараються сказати правду про минуле, відтворити його таким, яким воно було в свій час, показати його без прикрас, а це найчастіше — не під смак сучасникам. У випадку України, що вже віками перебуває у підневільному стані, історія є особливо небезпечною для окупантів, бо, пригадуючи народові його минуле, вона продовжує його життя, його існування, як окремої національної спільноти; вона підтримує національну свідомість. Враз із мовою й національною культурою історія створює базу для національної окремішності кожного народу.

Та треба сказати, що не лише окупанти не терплять історії повного народу. Буває, що й власне суспільство не радо слухає голу правду про себе й про минуле свого народу й через це несприхильно ставиться до своїх істориків. Тому, дорогі товариші Субтельний, героєм української організації диспорти ви майбутні не станете. Якщо якась українська громада попросить вас з промовою на 22-го січня, то це вже буде для вас великим привілеєм, виявом великого довіря до вас. (І якщо це станеться, то воно зразу ж повинно привести вас, як професійного історика, до серйозної застанови!).

Але одне при цьому всьому певне, а саме, що ні О. Субтельний, ні його колега — ровесник на професії у Канаді й ЗСА не грожуть переслідування за працю над історією України. Можуть, правда, бути деякі невеличкі неприємності з сторони певних кіл, що не звикли тракту-

Спілка Письменників України (СПУ) підняла публічно боротьбу за удержання української мови. Спершу здавалось, що з того нічого не вийде. Верховна ЦК КПУ з Шербицьким на чолі тим домаганням спротивилася та й тим разом вдалося закрити рота керівникам СПУ, (які, звичайно, є членами КПУ). Орган СПУ „Літературна Україна“ почав друкувати речі, що їх не можна побачити в органі ЦК КПУ „Радянська Україна“ та інших. Та наслідки кампанії СПУ були для верхівки ЦК досить несподівані.

Виходить, що реакція українців на мовні домагання СПУ була досить масова. Слідом за СПУ й „Літературною Україною“ пішли інші часописи й журнали, наприклад, „Культура і Життя“, „Жовтень“, „Дніпро“. Та коли домагання про удержання української мови не знайшли підтримки в адміністрації України, українські літератори почали організувати товариство рідної мови. На цю тему „Радянська Україна“ (та інші) помістили 28-го грудня 1988 року таку замітку: „У Києві відбулася республіканська нарада товариств, клубів і гуртків шанувальників рідної мови, на якій розглянуто питання, пов'язані зі створенням Товариства рідної мови імені Тараса Шевченка. Організаційно воно охопить всі первинні осередки, які існують у республіці, встановить постійні зв'язки з друзями і шанувальниками

Українська преса в Австралії не раз поміщувала оголошення про книгу „Ukraine and Ukrainians“, яка мала незабаром вийти друком. Знаходячи в цих оголошеннях прізвиська багатьох знайомих мені українських культурних діячів, які написали праці спеціально для цієї книги — я, натурально, був приготований побачити добре видання, наповнене вартисними статтями.

Дійсність, однак, перевищила всі сподівання. Бо коли до моїх рук нарешті потрапила ця довгоочікувана книга, я був не тільки вражений її виглядом; але навіть засхоплено тим, що на еміграції можна було видати таку річ. Бо й як можна було не захоплюватися розкішною виданою книгою, у якій текст надрукований на прекрасному папері, а до тексту додані чудові кольорові фотографії, (що їх через велику кількість годин тут перелічити), які своїм виглядом ще більш збагачували це і без того пишне видання.

Очевидно, що для видання такої книги треба величезних зусиль та виданої праці. Тому тяжко повірити, щоб хтось один міг іршитися на такий видатний подвиг. А між тим справа стояла саме так, бо видавцем книги була всякого роду одна особа — Петро Кардаш із Мельбурну. Збираючи видати книгу, він провів величезну підготовчу працю, досліджуючи всі доступні йому джерела та збираючи матеріал, як на еміграції, так і в Україні, куди їздив кілька разів, щоб зробити різні знімки, хоч це й не завжди можна було робити через заборону з боку органів влади.

На початку книги є перелік великої кількості праць

М. Мельник

У БОРОТБІ ЗА МОВУ

української культури за її межами. (...) Обрано оргкомітет для підготовки конференції. До нього ввійшли письменники Олександр Гончар, Дмитро Павличко, Борис Олійник, Іван Драч, Ліна Костенко, Юрій Мушкетик, Валерій Шевчук, Іван Дзюба, Сергій Пачинда, голова правління Київської організації Спілки художників України А. В. Чебишкін, голова товариства „Україна“ В. Я. Бровченко, відомі вчені, мовознавці, діячі культури, педагоги, партійні працівники“.

Можна припускати, що в наслідок цього роду реакції широких кіл української інтелігенції Шербицький та його кліка почали дещо поступатися. При публічних нагодах вони почали говорити про кількість нових українських шкіл та про впровадження клас та курсів української мови по різних школах. Та адміністрація України далі настоювала на добровільності вибору курсів української мови. Ситуацію цю добре ілюструє постанову ЦК КПУ оприлюднена 5-го січня ц. р. Там між іншими кажеться: „Заходи, здійснені Радями народних депутатів, Мін освіти та Мінвузом республіки для піднесення рівня викладання і вивчення української мови в дитячих дошкільних закладах, у середній і вищій школі, ще не

можна вважати достатніми. Слабо ведеться роз'яснювальна робота серед батьків. Повільно розширюється мережа дитячих садків з українською мовою навчання та виховання. (...) Застається підготовка і випуск научних посібників, учбових кіно і відеофільмів, фономатеріалів, учбово-методичної літератури українською мовою. Разом з тим під приводом турботи про розширення сфери вживання української мови у дошкільних закладах і школах трапляються випадки адміністрування, порушення права батьків на вільний вибір мови навчання дітей. Мінвуз УРСР не вжив заходів щодо збільшення навчальних курсів, які б читалися українською мовою у вузах, що мають для цього сприятливі умови. (...) Не створено належних умов для володіння українською мовою всіма громадянами, які постійно живуть у республіці. (...) Мінкультури УРСР не організувало належним чином виконання заходів передбачених постанов ЦК. Обмаль художніх фільмів українською мовою створюється на кіностудіях республіки“.

Декларація ця робить враження, що ЦК КПУ бореться за поширення вжитку української мови. Та це до великої міри окаяниловання. Основна фраза там це

недвозначний виступ проти „...порушення права батьків на вільний вибір мови навчання дітей“.

От так ті справи виглядають. Є на папері УССР, яка на думку найвищих людей є „державою з обмеженою суверенністю“ та представництвом в Об'єднаних Націях. Тим людям варто б подумати про наступне питання: чому ті урядом переважно керували росіяни і зрусифіковані українці та жиди і чому вони донедавна з таким завзяттям працювали під лозунгом „націоналізації свого народу“? Тому тяжко повірити у ширість теперішньої адміністрації України, коли вона начебто бореться за поширення вжитку української мови і в тому самому часі настоює на добровільності вибору тієї ж мови. Цей і є окупантом створені обставини, в яких треба організувати товариство для оборони української мови.

Установча конференція для формального відкриття того товариства відбулася 11-го і 12-го лютого в Києві. Вступне слово мав там Олександр Гончар. Промовляв теж М. А. Орлик, заступник голови Ради Міністрів УССР, де він заважав, що 27-го січня ц. р. „Президія Верховної Ради УССР вирішила внести на розгляд парламенту республіки пропозицію про надання українській мові статусу державності“.

(Закінчення буде)

П. Дубів

КНИГА „UKRAINE AND UKRAINIANS“ ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ

зі зазначенням авторів. В кінці (подібно, як у всіх солідних наукових працях), вміщено бібліографічний показник використаної літератури. На окремому місці вміщено список ще й інших осіб, які в той чи інший спосіб помагають видавцеві в підборі та опрацюванні матеріалу. З переліченого видно, що готуючи книгу до друку, П. Кардаш провів справді титанічну працю. Зате наслідки праці цієї виявилися титанічними. Це либонь є найбільш люксове видання з усіх, на які будь-коли спромоглась українська еміграція.

Крім розкішного вигляду та чудових ілюстрацій, є ще деякі пов'язані з цим виданням речі, котрі слід відзначити. Ці речі такі:

1. Універсалізм. Книга написана простою мовою, яка доступна для всіх. Це значить, що навіть люди без великої освіти є в стані прочитати текст і зрозуміти, про що йде мова. А оскільки ця — розрахована на масового читача — книга подає такі цікаві інформації, що навіть люди з університетськими дипломами читачі текст, можуть залучитися над прочитанням та постаратися осмислити його суть, яка дає багато додумати.

2. Імпозантність презентації. Розрахована на англійського читача, ця книга дуже імпонує своїм формою та розкішним зовнішнім виглядом і цим доб-

ре презентує вміщений у ній матеріал.

Як дотепер, відомості про Україну здебільшого друкувалися на звичайному папері — тому не раз мали досить убогий зовнішній вигляд. Вони могли збудити цікавість чужинських читачів, але напевно не імпонували їм, вже хоч би з тих причин, що бідний вигляд ще нікому й ніколи не імпонував, (імпонувати можна багатством — так! — але ніколи не бідністю). Знову ж книга „Ukraine and Ukrainians“ не лише зацікавить чужинських читачів, але також імпонуватиме їм, бо мимохідь викличе подив і респект до народу, який був здатний створити таку багату культуру та вилити в себе таку велику кількість працівників у різних ділянках цієї культури.

3. Актуальність появи книги. Вона вийшла друком саме тоді, коли українці у всьому світі відзначають тисячоліття навернення своєї предків на християнство. Це відзначення проходить в умовах тріскотливої російської пропаганди, в якій москалі (червоні й білі — по цей і по той бік залізної куртини), в один голос кричать, що ювілей 1000-ліття християнства — виключно їхній ювілей, бо України, як окремої нації ніколи не було, а завжди існував „єдиний руський народ“. Такі заяви москалів є очевидною спробою привласнити цілий великий період нашої історії — до того ж дуже важливий період, бо, як відомо, прийняття християнства зробило непромина-

льний вплив на всю подальшу історію розвитку нашого народу. Цієї історії, (як історії окремої нації), Москва не визнає зовсім, а тому й кричить на весь світ про християнство „великого руського народу“ — так ніби саме християнство відбувалось не в Києві, а в Москві.

Щоб протидіяти московській пропаганді, українці (особливо в цей ювілейний рік), мусять провадити (і вже провадять), велику роз'яснювальну працю серед чужинців, пояснюючи, як то справді воно було. Велику допомогу у цій праці може зробити видана українцями на еміграції „Ukraine and Ukrainians“ література. В цю мові відомості важливість книги „Ukraine and Ukrainians“ є настільки великою, що її напевно можна перекласти. З кожної сторінки на читача дихає історія окремої нації, з її самобутньою культурою та власними народними звичаями. Текст і фотографії українських церков, опис храмів, монастирів та важливих в житті нашого народу подій дуже яскраво підкреслюють цю нашу окремішність і самобутність.

Важливість і актуальність книги „Ukraine and Ukrainians“ полягають, отже, в тому, що вона може бути використана українцями, як зброя в боротьбі за визнання душинцями ювілею 1000-ліття християнства України, як нашого, (а не російського) ювілею. Тому видавцеві книги, П. Кардашеві, належить віддати великий подяку за те, що в цей ювілейний рік він дав українцям до рук аж таку ефективну зброю.

Уже, як докторат, Субтельний почав друкуватися, і сьогодні на його конті — п'ять книжок, велике число оригінальних статей та рецензій. Він виявив себе також як успішний редактор (він під сучасну пору співредактор

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПОДБАЙМО ПРО СТАРШИХ ВІКОМ

В „Свободі“ та інших українських газетах появились останнім часом повідомлення про побудову в Торонто піквальноного дому для старших людей українського роду. Слава, дама канадці, ще і за це!

Хто не шанує своїх батьків, бабусів та дідуся, хто не має розвиненого почуття обов'язку опіки над старшими людьми, той, чи ті, не є гідний жити серед цивілізованого суспільства. Завансовані своєю культурою, своїм історично-державницьким підходом та гуманним ставленням до народи вважають, що старші, а навіть дуже старенькі люди — це джерело, з якого вони черпають свою життєву мудрість, морально-етичні заповіді і необхідну для дальшого розвитку народу традицію.

Ми і бачимо інших. Зокрема тут в ЗСА, де дома для старших людей переіменовано у „великий, бізнес“, якого позбавлено елементарних прикмет, потрібних в опіці над неміними старенькими людьми. Уряд, преса, заінтересовані кола громадян досюгідні не можуть вийти із цього зачарованого кола морального упадку, де стареньких потрактовано

но в американських пересічних домах опіки, як не потрібний баласт.

І тут стає перед нами, українцями-американцями, у всій своїй величності питання: неже ми тут в Америці не є спроможні побудувати хоч два (на сході і заході) піквальноні дома для наших стареньких, часто самітніх і залишених суворій долі людей?

Можуть тут це зробити інші, можемо й ми! І ми не дуже добре знаємо, але будучи все абсорбовані „великою політикою“, нам ніколи не вистачає часу, щоб подумати над справами і речами, які є справді самим життям. Хто це має зробити? УНСОЮЗ, УККА, Церква, чи може політичні партії?

Ні, це маємо зробити ми всі! Ви і я! Ми, українська свідомість та культурна громада в Америці. Тому починаймо на цю тему дискусію в пресі, по громадах і по своїх домах, щоб ми самі себе переконали і повірили в цей необхідний обов'язок, а тоді й довершимо це заведбане діло.

Роман Шраменко
Кліфтон, Н. Дж.

ПОДЯКА РЕД. І. КЕДРИНОВІ

Хочу щиро подякувати шановному автору ред. Іванові Кедрині за статтю, видруковану в числах „Свободи“ з 3-го і 4-го лютого п. з. „Проти знецінювання українського визвольного звитингу“. Вона робить надзвичайне враження — дуже змістовна, вартісна.

Для мене ж особливо цінна й цікава, бо, як я була вже доросла, в кінці 1920-их років, тоді мало можна було почути щось про нашу визвольну боротьбу. Коли-не-коли доводилось дещо чути лише в дуже вузькому колі близьких людей, де згадувалось і „страшне“ прізвисько — Петлюра. В ті роки для советської влади то був „найнебезпечніший“, „злочинний“, гірший за криміналістів, навіть, убивць.

Коли комусь „пришляхили“ петлюрівщину то було найтяжчим обвинуваченням. Люди боялися не тільки голосно вимовляти це прізвисько, але й мовити в думках згадувати його.

Тож, живучи в СРСР, я майже нічого не знала про історичні події 1917-их, 20-их років в Україні і була, так би мовити цілком „темною“.

В еміграції доводилось читати про визвольну боротьбу, але в більшості кожен автор висвітлював події із свого погляду. А тому стаття шановного ред. І. Кедрина була для мене справжнім „відкриттям“ і я її „проковтнула“ із задоволенням і задоволенням. Мені, ніби „розвиднилося“.

Зринули і в моїх думках спогади з часів кінця 1920-их років, вже після того, як до нас дійшла вістка про вбивство нашого Головного Отамана. Пригадую, одного дня, коли я працювала в полтавській кооперації, нам було сказано не йти додому після праці, але всі мусяли зібратися у великий

залі. Ми не розуміли, для чого. Жадного свята не було, якоесь доповіді не передбачалося. Прийшли до залі, посідали та й розглядалися, може дізнаємося чому нас усіх туди зігнали. Побачили, що спереду стояв довгий стіл, накривтий червоною матерією. Незабаром до залі ввійшло троє людей і сіли біля столу. Ми мовчки чекали, що буде далі. І тут викликали до столу одного з працівників та й почалося „судилище“. В залі почувся шепотіння: „донос... донос...“

Виявилося, що начальства дійшли відомості, що та людина — колишній „петлюрівець“.

В пам'яті залишилася ця картина „судилища“, немов це відбулося вчора. Бачу „злочинця“, він поводився спокійно, втримано, але що у нього питали і що він казав, я не чула — була занадто поденсерована. Не пам'ятаю як усе те закінчилось. Як я вийшла із залі, була як неспитомка. Пізніше прийшла чутка, що „петлюрівця“ звільнили з праці, а що пізніше було з ним — невідомо. Коли я трохи отямилася, то у мене зродилася думка, (а, може й не тільки у мене), що влада, хоч уже й мертвого, все ще боялася Петлюри.

Тепер повертаюся до статті ред. І. Кедрина. Перечитувала її і повторюю — вона надзвичайно цінна. Написана автором, який сам був свідком цих наших історичних подій в Україні з 1917 до 1920 років, а пізніше присвятив довгі роки студії над новітньою історією України. То ж знову висловлюю йому найщирішу подяку та бажаю написати ще багато таких цінних і цікавих дописів.

Л. Дончук
Філадельфія, Па.

„Журналу українознавчих студій“ у Канаді та редактор „Nationalities Papers“ та дослідник, включаючи цьому виступи на міжнародних конференціях і конгресах.

Беручи до уваги це, що Орест Субтельний, як колись говорилось, саме виходить у силу йде, як і те, що він вже має за собою імпонуючі освіти, коли йдеться про серйозний науковий вклад у ділянку дослідів з історії України, треба сподіватися, що в недалекому майбутньому ми матимемо це не раз нагоду порадуватися його не меншими успіхами та слідкувати за виходом у світ його нових праць, що втішатимуть нас меншою популярністю, як книга, що її сьогодні з автором вітаємо й вшановуємо.

Щоб стати добрим істориком, треба мати вроджений талант, добру факхову підготову й нахил до працевитості. Все це властиве О. Субтельному. Вроджений талант допоміг йому закінчити не легкі студії на добрих високих школах і здобути докторат в одній з найкращих інституцій у світі країні, як і стати добрим педагогом та дослідником і автором праць, що втішують популярністю. Талант можна поможити відповідною технічною підготовою у своєму вибраному факхові та працевитістю. В ділянці історії така підготовка — це в першу чергу засвоєння основних принципів методології дисципліни та вивчення чужих мов (філологічна база). Історик, що наміряє працювати в ділянці історії України будь-якої доби, мусять набути знання бодай трьох-чотирьох мов. Коли хтось спитав — чому? То у відповідь скажемо: а тому, що від зарання своєї історії України була покласть схрещування різних культур та політичних систем. Довше, мабуть, як будь-яка інша європейська країна, була вона під чужою займанщиною, найчастіше таки під займанщиною своїх найближчих сусідів.

Продовження буде

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, ЩО ПОДІБНА пропозиція була категорично відкинута Конгресом минулого місяця, спеціальна Комісія для державного урядування все таки зарекомендувала 50-відсоткову підвишку для чільних урядників. Рекомендація пропонує, щоби Конгрес одобрив окремо підвишку для виконавчого та юридичного відділів Уряду впродовж двох років. Комісія також запропонувала, що коли така підвишка стане дійсністю, тоді члени Конгресу повинні відмовитись від всяких гонорарів за виступи, промови та писання.

Понад 400...

(Закінчення зі стор. 1)
Ярослав Падох, голова НТША і президент Головної Ради НТШ, найбільше заслужений в організації конференції. Привітавши всіх доповідачів і прийнявши, зокрема земляків з Києва, зачитував недавній заклик

Загальний вид на залю конференції.

Під час прийняття в Домі НТШ.

письменника Олеса Гончара (автора донедавна забороного "Собору"), в якому Гончар радів співпрацювати з закордонними земляками". Д-р Падох передав даліше ведення проф. Колумбійського університету Юрієві Шерехові-Шевельову.

Ю. Шевельов зажагував, що, коли д-р Падох промовляв до серія, то я говорив тим до розуму". Він виглобав доповідь на тему Шевченкової поеми "Гайдамаки", особливо вступу до цієї поеми, поміщеного після тексту. Ствердив правильно, що "Шевченко не потребує ювілеїв". Перестеріг проти зловживання висловом "нарід". Дав нарис "двох концепцій літератури".

Микола Жулинський, заступник голови Інституту ім. Шевченка в Академії Наук у Києві, доповідав на тему "Шевченко і сучасна духовна ситуація в Україні". Назвав Шевченка "духовною субстанцією нації" і творцем "гуманітарної універсальної думки". Нав'язуючи до сучасної ситуації в Україні, таврував сталінський казармовий соціалізм, вказав на "труднощі розвитку національної культури" в УССР та захищував Михайла Грушевського з його виступу на ювілейному святкуванні Шевченка.

Іван Фізер, професор Ратгерського університету, доповідав про "Генезу ідейних поетичних і мистецьких творів Шевченка". Вказав на взаємодію мистецтва і поезії у Шевченка. Навів як приклад "Катерину", яку зобразив у поемі та в образі. Поезія Шевченка стоїть вище мистецтва, хоч Шевченко залишив також багато першорядних шкідливих до різних своїх поем. Поетична творчість Шевченка мала той вплив на духовність народу, що її не мав великий малярський хист поета.

Омелян Прицак, професор катедри ім. М. Грушевського й Гарвардському університеті, застерігся на початку своєї доповіді п.

"Шевченко — пророк", що він не літературознавець, тому говоримо з погляду історії. Проте в далішому виявився першорядним знавцем Шевченкового "Кобзаря" і літератури про той безсмертний твір. Шевченко, який закінчив із золотою медаллю Академію мистецтва, малював для зарібки. За свої вірші не діставав ані копійки. Проте занедабував мистецтво і через те втратив стипендію. Вирішальний вплив на формування світогляду і психіки Шевченка мали дві його подорожі в Україну, у 1843 і 1845 роках. У 1845 році постав його "Заповіт". Шевченко ідентифікував себе з пророком Єремїєм і став для українського народу пророком.

Першою після перерви доповідала Раїса Іванченко, професор Київського університету. Промовляла про "Шевченка й Драгоманова у суспільно-поетичному русі в Росії й на Україні". Проаналізувала твір Драгоманова "Шевченко, українофілія і соціалізм". Призначила ролі Драгоманова, що Кирило-Методіївське Братство не мало ясної політичної програми.

Іван Дзюба заявив на вступі, що коли б він передбачив був, що матиме таку велику аудиторію, вибрав би іншу тему для своєї доповіді. Подав "Тарас Шевченко і слов'янофільство", бо на цю тему написав книжку. Слов'янофільство у росіян — тотожне з русофільством, — у Шевченка воно є шляхом до визволення України. Шевченко відмовився був співпрацювати у російському журналі "Парус" у Петербурзі, бо той

інійської нації" є ще коротка передмова ФКУ, та вступ професора Ілліноєвського університету, д-ра Джеймса Крейкрафта, спеціаліста Східної Європи ХУІІ-ХУІІІ ст. Проф. Крейкрафт пише, що "основні вивчення російської історії в Америці поклали переважно емігрантські історики: Михайло Карпович в Гарварді, Юрій Вернадський у Сіті, Михайло Флорінський у Колумбії. Своїми викладами і працями вони значно розвинули американську науку про Росію, тобто, Російську Імперію ХІХ століття, і виразно вплинули на американський світогляд... (закріплюючи тут) погляд, який існував в Петербурзі на початку цього століття... Такий погляд був прищеплений новим поколінням студентів, які згодом самі почали викладати та писати наукові праці, розповсюджуючи концепції офіційного Петербургу з минулого століття, згідно з якими історія і рання історія східних слов'ян, як також історія Київської Русі, були лише першими розділами російської держави й народу... В основному, це старомодна імперіалістична схема... яка підтверджує той факт, що стара Російська Імперія ще далі живе в Свєтському Союзі..."

Вийшов...

(Закінчення зі стор. 1)

Massachusetts Ave., Cambridge, Mass 02138. Кошт, разом з пересилкою 3 дол. Значна знижка для більших замовлень.

Крім статей М. Грушевського й О. Прицака та І. Решатара, у випуску "Від Київської Русі до Модерної України: формація укра-

Д-р Р. Мороз — лікар і громадянин

З приємністю сповідаємо, що під час Другого Наукового Конгресу Українських Лікарів у Відні (на початку липня 1988 року) головна Управа УЛТПА наділила почесною грамотою д-ра Романа Мороза за його жертвенну і безупинну працю для свого народу, професії та Лікарського Товариства.

В травні цього року сповнилося д-рові Морозові 85 років його трудовитового життя, тому є нагода подати короткий нарис його життя і діяльності.

Народився він 29-го травня 1904 року в Тернополі, де батьки його були учителями. Батько Ігнатій загинув під час Паршої світової війни, а мати Теодора з Чубатих померла у Відні в 1948 році.

Д-р Мороз закінчив медичні студії у Відні в 1930 р., де потім практикував у клініці внутрішніх хвороб проф. Венкебаха (що одержав нагороду Нобля), у хірургічному шпиталі проф. Вінівартера, в амбулаторії наглої потреби в одному із шпиталів Відня та в університетській положничій клініці.

Повернувшись до Тернополя, віддав свій формальний ротаційний інтершп у загальному шпиталі міста Тернополя, а лікарський диплом нострифікував у Познані, де перед другою світовою війною відкрив приватну лікарську практику.

Вліті 1939 року, під час відвідів своєї матери, захопила його війна в Тернополі, де він і залишився. За радянської влади (1939-1941) був обласним лікарем, а за німецької окупації (1941-1944) завідувачем лікарем Тернопільської округи.

В 1942 році д-р Мороз одружився з Ольгою Патрило, що студіювала у Кракові та одержала диплом магістра фізичного виховання.

Завдяки своїй відповідальній позиції мав д-р Мороз великий вплив в обох адміністраціях та виратував не одну українську родину від вивозу на Сибір, а також вдалося звільнити відарештованого брата нашого Патріарха сл. п. Йосифа Сліпого, за що потім при нагоді Блаженний особисто дякував д-рові Морозові.

За німецької окупації д-р Мороз багато помагав нашим людям та доставляв ліки і лікарські інструменти Українській Повстанській Армії, за що грозили йому безпечні конвенції або і смерть від гестапо. У березні 1944 року вивізав він з родиною з Тернополя та знову опинився в

Д-р Роман Мороз

Австрії. Тут осів у великому селі Абсдорф-Гіберсдорф недалеко Відня, де в 1945 році захопили його більшовики. Чудом виратувався від більшовиків та дістався до французької зони до Фральнобергу, звідки вдалося йому з дружиною перейти до Швайцарії, а звідти переїхати до Аргентини.

В Аргентині д-р Мороз одержав працю лікаря в копальні вугілля під чилійською границею, в горах Андах, а по двох роках, діставши офіційний дозвіл, перенісся до столиці стейту Мендоза, де відкрив приватну лікарську практику а також виконував урядово-офіційні функції.

В 1956 році переселився він з дружиною Ольгою до ЗСА, де відбув однорічний інтершп в Лонг Айленді Сіті шпиталі та одержав працю лікаря в Центральному шпиталі, а по нострифікації свого віденського диплому став директором медично-хірургічних сервісів у шпиталі, де працював до своєї емеритурі в 1984 році.

Будучи директором свого відділу, мав великий вплив в адміністрації шпиталю та багато допомагав українцям, які потребували психіатричного лікування. Від 1984 року д-р Мороз є на пенсії, але подає обмежену поміч українським мешканцям Кергонському, сеньйорам та гостям Союзуві. Він є членом УНСоюзу.

Д-р Роман Мороз є членом НТШ, Українського Інституту Америки і УЛТПА, бере участь в їхніх наукових сходинах і з'їздах. Він є автором кількох наукових праць та інформаційних статей.

Д-р Роман Мороз із дружиною Ольгою є щедри на українські культурні і національні цілі.

Бажаємо д-рові Морозові та його дружині Ользі доброго здоров'я та багато сонячних днів на емеритурі.

Д-р Павло Пундій

В ПЕРШУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
Дорогого і Незабутнього Мужа

бл. п.
д-ра МИХАЙЛА КУШНІРА
буде відслужена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

у ВІВТОРОК, 11-го КВІТНЯ 1989 р. о год. 7:30 веч.
в каплиці св. Софії, філія Українського
Католицького Університету, Вашингтон, Д. К.

Про участь і молитви за Душу Покійного просить
Родину, Друзів і Знайомих

Дружина — СОФІЯ

ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ УНРади в ЗДА
зі смутком повідомляє, що 30 березня 1989 р.
у стайті Нью Йорк упокоїлася назавжди

св. п.
АЛЛА НЕЩАДИМЕНКО
ур. Шрамченко

дружина довголітнього працівника і дитя Українського
Державного Центру в Екзнілі, проф. торіані Юхима
Нещадименка.

ПОХОРОННА відправа відбулася в суботу, 1-го квітня, в
катедрі св. Володимира в Нью Йорку. Поховання на цвинтарі
св. Андрія в Бамінгемі, Н. Дж.

УПРАВА ОП УНРади

УКРАЇНСЬКИЙ АНСАМБЛЬ ПІСНІ І ТАНКУ

ОСЛАВ'ЯНИ

КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ по ЗСА І КАНАДІ

що його спонзорує

Український Народний Союз / Комітет Українців Канади

ЮНІОН, Н. Дж. — П'ятниця, 7-го квітня, 7:30 веч.
Burnet Junior H.S. Aud., Caldwell Avenue and Morris Avenue

Tickets at \$15.00 and \$12.00 on Sale at:
"Dnipro" 698 Sanford Avenue, Newark, N.J., Tel. 373-8783
Or at the Door One Hour Before Performance.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, Па. — Субота, 8-го квітня, 7-ма веч.
Northeast H.S. Aud., Cottman and Algon Street

Tickets at \$15.00 & \$12.00 on Sale at:
Dora — Kosmos — Duclewysz — Hanusey — Fantazia
Or at the Door One Hour Before Performance.

НЮ ЙОРК, Н. Я. — Неділя, 9-го квітня, 2:30 по пол.
Hunter College Aud., 69 St. (bet. Lexington and Park)

Tickets at \$15.00 and \$12.00 on Sale at:
Arka Co., 26 1st Ave. — Tel. (212) 473-3550
Surma 11 East 7th St. — Tel. (212) 477-0729
Plast Store, 304 E. 9th Street
Twardowski Travel — 18 St. Mark's Pl. — Tel. 475-5583
Or at the Door One Hour Before Performance.

КЛІФТОН, Н. Дж. — Неділя, 9-го квітня, 7:30 веч.
Senior H.S. Aud., 333 Colfax Avenue

Tickets at \$15.00 and \$12.00 on Sale at:
Ukrainian Center Inc., 240 Hope Avenue — Tel. (201) 779-4017
Borawski Travel, 345 Passaic Str., Passaic, New Jersey
Tel. (201) 779-0069
Or at the Door One Hour Before Performance.

КЕРГОНКСОН, Н. Я. — Вівторок, 11-го квітня, 7:30 веч.
Soyuzivka — Ukr. Nat'l Assoc. Estate, Foordmore Rd.

Tickets on sale in the gift shop
For Information Call: (914) 626-5641

ПОТТСВІЛЛ, Па. — Середа, 12-го квітня, 7-ма веч.
Academic Center, 1501 Laurel

For Tickets And Further Information Call:
Mrs. Helen Slovik — Tel. (717) 929-2301
Ms. Paula Duda — Tel. (215) 262-0807
Mr. Joseph Zucoski — Tel. (717) 622-8056

С. БАВНД БРУК, Н. Дж. — Четвер, 13-го квітня, 7:30 веч.
Дім Української Культури, 135 Davidson Avenue

Tickets at \$15.00 on Sale at:
Office Of The Ukrainian Cultural Center — Tel. 356-0090
Or at the Door One Hour Before Performance.

ЙОНКЕРС, Н. Я. — П'ятниця, 14-го квітня, 7:30 веч.
Saunders H.S. Aud., 145 Palmer Rd.

Tickets at \$15.00 and \$12.00 on Sale at:
Dunwoodie Travel, 771-A Yonkers Avenue
Tel. (914) 969-4200

Elm Liquor Store, 126 Elm Street — Tel. (914) 963-0044
Lemko Hall, 556 Yonkers Avenue — Tel. (914) 969-3954
Or at the Door One Hour Before Performance.

БОСТОН, Масс. — Субота, 15-го квітня, 7:30 веч.
Kresge Aud. — M.I.T. (Cambridge), Mass. Avenue

Tickets: \$15.00, \$12.00 — Students \$8.00
For tickets and further information call (617) 225-3785
or come to the box office one hour before the performance.
Sponsored By — The Ukrainian Students Club at M.I.T.

ГАРТФОРД, Конн. — Неділя, 16-го квітня, 3-тя по пол.
Bulkeley H.S. Aud., 300 Wethersfield Avenue

Tickets on Sale at:
Ukrainian Credit Union, 961 Wethersfield Ave., Tel. 247-4714

Suma Store, 961 Wethersfield Ave., Tel. 246-6955

РОЧЕСТЕР, Н. Я. — Вівторок, 18-го квітня, 7:30 веч.
Eastridge H.S. Aud., 2350 E. Ridge Rd.

Tickets on sale at:
Ukrainian Credit Union, 824 E. Ridge Rd., Tel. 544-9518

The Mosaic, 940 E. Ridge Rd.

Luba Liquor Store, 699 Titus Ave., Tel. 266-3523

БАФФАЛО, Н. Я. — Середа, 19-го квітня, 7-ма веч.
McKinley H.S. Aud., 1500 Elmwood Avenue

ОШАВА, Онт. — Четвер, 20-го квітня, 7-ма веч.
St. George's Heritage Center, 38 Jackson Avenue

САДБУРИ, Онт. — П'ятниця, 21-го квітня, 7:00 веч.
United Steel Workers of America Aud., 92 Frood Rd.

ГАМИЛТОН, Онт. — Субота, 22-го квітня, 7:30 веч.
Delta Secondary School Aud., 1284 Maine St. E.

ТОРОНТО, Онт. — Неділя, 23-го квітня, 3-тя і 7-ма веч.
Convention Centre Theatre, 255 Front Street W.

Квитки для набуття в українських крамницях і при касі.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА в НЮ ЙОРКУ

запрошує Членів й Українське Громадянство

на доповідь на тему:

Розповідь про своє заспання і ПОЕЗІЯ ПРИСВЯЧЕНІ ШЕВЧЕНКОВІ

яку виголосить

СТЕПАН САПЕЛЯК

в'язень сумління, який відбув 8 років ув'язнення і заспання.
Автор трьох збірок виданих на заході.
Найновіша збірка з'явиться цього місяця у видавництві "Сучасність".
Поет народився на Тернопільщині, живе у Харкові, а під сучасну пору перебуває на двотижневих відвідинах в Америці.

Доповідь відбудеться

в суботу, 15-го квітня 1989 р., о год. 5-й по пол.
у домі НТШ, при 63 Четверта авеню в Нью Йорку,
між 9 і 10 вулицями.

ВОЯКИ-РЕБЕЛІАНТИ В ГАЇТІ, які намагалися силою перевести державний переворот, все ще стоять проти воякам з урядової армії в багатьох місцях країни. Військова хунта раніше повідомляла, що ребеліанти розбиті і замах неурядової армії. Чимало кореспондентів інформують, що спротив режимові ген. Проспера Авреля триває далі, а лояльні до Авреля військові частини оточили тільки столицю Гаїті і хоронять президентський палац та усі урядові будинки, а найбільше радіо і телевізійну станцію.

Український Відділ Голосу Америки

— зацікавлений —

У КАНДИДАТАХ НА ПРАЦЮ З ПРОФЕСІЙНИМ ДОСВІДОМ

у вживанні української мови і з радіо-журналістичними здібностями. Кандидати повинні мати також добре знання англійської мови. Усі кандидати мають пройти письмовий і дикторський іспит.

Праця полягає переважно у перекладі матеріалів з англійської мови на українську і в писанні репортажів на різні теми, початкова заробітна плата від \$23,846 до \$28,852 на рік, залежно від кваліфікації.

Зацікавлених просимо надіслати заповнену анкету SF-171 (про бажання вступити на працю до Федеральної установи) або писати в цій справі, на адресу:

Voice of America Personnel

Room 1341, 330 Independence Ave., S.W.

Washington, D.C. 20547

Можна також звертатися телефоном до

Janet Haspert (202) 485-8117

ПЕРШИЙ СЕКРЕТАР ленинградського обласного комітету компартії Юрій Соловйов, який, як відомо, програє вибори до Конгресу народних депутатів, хоч проти нього не кандидували ніхто другий, значить виборці скреслювали його ім'я на виборчих картках, заявив, що його особисту поразку не треба розглядати під кутом політики чи осудження виборчої тактики комуністичної партії, яку він очолює в області. Крім того він є кандидатом в члени Політбюро і членом Центрального Комітету КПСС. На усіх 242,000 голосуючих в його дільниці 133,000 перебрало його ім'я, а 109 голосували за ним. З огляду на те, що аж у 12-ох виборчих дільницях відбулися поновні вибори кандидатів, першу сесію народних депутатів перенесли з половини квітня на половину травня.

ІСТОРІЯ ГУЦУЛЬЩИНИ

Миколи Домашевського

Гуцульський дослідний інститут і Конференція Гуцульських Товариств Америки і Канади, Чикаго, 1985, стор. 507. Подані історичні моменти Гуцульщини, часи заселення до нашої ери та населені пункти від XII століття до 1970 року. Широко подана історія сіл і міст, походження їх назв, природні багатства, релігійно-церковне, громадсько-політичне і культурно-освітнє життя мешканців, а наприкінці — видатні діячі минулого.

М'яка обкладинка \$33.00
Тверда обкладинка \$7.00

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців штату Нью-Джерсі зобов'язує 6% продажного податку

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омельян Твардовський

Закінчилися футбольні розгрівики в закритій залі в Чикаго

Досить успішно закінчили свої футбольні розгрівики в закритій залі українські дружини в місті Чикаго. Завдяки останній перемозі з клубом „Спарта“ вніслом 3:0 і ремісові в неділю, 12 березня ц.р., з клубом „Вайкінг“ 1:1, дружина „Леві“ Чикаго далі залишилася в „Мейджор дивізії“, в якій будуть виступати в наступному сезоні.

Чемпіоном цієї дивізії безконфліктно вийшла польська дружина „Ігелс“, що у своїх вирішальних змаганнях сезону перемогла сильний клуб „Сербіанс“ вніслом 3:2. СК СУМ „Крила“ закінчили свій сезон гарною перемогою з клубом „Воканда“ 5:1 і тим не тільки здобули звання чемпіона 1-ої дивізії, але й аванс до „Мейджор дивізії“, в якій будуть виступати в наступному сезоні. Ця наша дружина поза двома ремісами виграла усі свої лігові змагання.

Друга дружина „Леві-Плюс“ виступають ще в т.зв. „Гавс ліг“. Поки що чотири змагання з сильними конкурентами „Мейджор дивізії“ програли. Ця дружина тимчасово втратила свого воротаря-організатора Яра Дахнівського, якого запросили докінчувати сезон у професійному клубі „Мілвокі Вейфс“. 16-го квітня ц.р. починається друга половина сезону в Чикаго на відкритих площах. „Леві“ і „Крила“ виступають в нижчих дивізіях, але інших груп.

Мирон Дахнівський

Бундеслига приваблює В. Лобановського

Недавно появилось інтерв'ю в західнонімецькому журналі „Кікер“ з відомим українським тренером Валерієм Лобановським. Протягом останніх кількох років Лобановський, крім тренерської праці в київському „Динамо“, виконує теж обов'язки тренера збірної СРСР, в якій у великій більшості виступають українські футболісти.

Подіємо цікавіші уривки з інтерв'ю, що появилось в згаданому журналі: — Як ви бачите футболіста майбутнього? — Оскільки сили повинні розподілятися по всьому гришці, то попит буде на універсальні. Змагун ліній захисту мусить володіти навичками нападника, і навпаки.

— Чи може трапитися, що у футболі 2000 року вже не буде зірок?

— Футбол завжди був насичений яскравими особистостями, але тепер змінилися вимоги до цих людей. Зіркі потрібні для того, щоб партнерам і глядачам передавати уявлення тренера. Коли Платіні склав символічну збірну Європи, він не включив до неї Гулліта. Чому? Тому, що Гулліт не вписувався в обрис намірів Платіні.

— Як ви реагуєте на змагання, який відкрито висловлює критику?

— У наших контрактах обумовлено право змагунів на інтерв'ю. Але висловлювання не повинні суперечити інтересам клубу.

— Чи може змагун заперечувати вашу думку після завершення гри?

— Ні. Його завдання було узгоджене з ним ще до введення м'яча в гру.

— А чи траплялися якісь складні ситуації?

— Відколи я 1973 року почав працювати в Києві, коло обов'язків змагунів значно змінилося. Блохін спочатку не хотів виконувати ніяких захисних функцій, раніше йому цього робити не доводилося. Його переконав. А це для мене ціле психологічне завдання. Інший приклад — Заваров. У його клубах, де він виступав раніше, він лише епізодично показував те, на що здатний. Три роки знадобилося мені для того, щоб довести його до сьогоднішнього рівня. Сьогодні він робить усе — з'являється в ліній захисту, в нападді, в середині гриша. Він діє на всій площі.

— Ви демократичний тренер?

— За своїм складом — ні.

Але час змушує бути психологом. Інколи суворим, інколи поступливим.

— Скільки у вас тривав останній перед грою?

— 15-20 хвилин. Триваліша розмова втрачає сенс, оскільки змагун перестануть прислуховуватися.

— Яким мусить бути мислення футболіста?

— Змагун повинен думати і перед грою, і під час гри. Але це мислення приходить не само по собі. Тут йдеться не про імпровізацію, а про тренування. Саме так мусить безперервно проходити дослідження найрізноманітніших варіантів. Творчість — це найвища форма організації.

— Чи появляється найближчим часом у советських клубах зарубіжні тренери і змагуні?

— Це неодмінно станеться. Провідні клуби переходять на самоуправління і керівництво ними здійснюється на професійній базі.

— І професіонали з західнонімецької Бундеслиги зможуть тоді взяти участь у боротьбі за звання чемпіона СРСР?

— Тут поки ще вулиця з одностороннім рухом, але змагуні з-за кордону вже цікавилися. Поки нічого конкретного, але все ж таки...

— Які умови ставлять перед змагуними, коли вони бажать перейти в західний клуб?

— У Києві нема ніяких проблем. Якщо, на думку керівництва клубу, втрату можна компенсувати, то перехід змагунів дозволиться. Інші клуби повинні узгоджувати такі переходи і провадити їх через Державний Комітет Спорту.

— Наскільки ймовірний переїзд Раца до Франкфурту?

— Насамперед це залежить від бажання самого змагуна. Нинішня гра „Айнтрахт“ свідчить, що великого бажання в Раца (Київське „Динамо“ О. Т.) не буде. Він хоче грати в сильній дружині. А „Айнтрахт“ сьогодні не такий...

— Чи залишиться Протасов у найближчі два роки в Києві?

— Він ще молодий. І для того, щоб його віддали, повинен посилити свою гру. Інакше було б погано для престижу Києва.

— Як багато часу йому потрібно для посилення гри?

— У нас він грає лише рік, до цього грав в Дніпропетровську. Там він діяв лише попереду, а в нас повинен працювати і в задній лінії.

— Переходи тренерів також можливі? А коли конкретно, то як би ви поставились до перспективи роботи в Бундеслизі?

— Контракт у мене до липня 1990 року. А клуб „Гамбург“ уже висловив бажання, щоб я працював у ньому. Після липня 1990 року все можливе.

— Для вас цікава Бундеслига?

— Вельми цікава. Власне, як Еспанія й Італія.

— Один журналіст з Західної Німеччини назвав Вас Горбачовим у футболі. Що ви про це думаете?

— Цей журналіст висловив свою думку. А я тренер, не політик.

— Наскільки велика небезпека того, що прогрес, пов'язаний зі словом „гласність“ може поводити загнати?

— Чим далі йде розвиток суспільства, тим важче повертати колесо історії назад. Гласність — це нескінченний суспільний процес.

— Чи змінилася ваша робота в період гласності?

— За своєю організацією наш футбол відстав на 30 років. Але нові структури, які ми нині хочемо ввести, дають нам надії. Тепер залежить від нас, як ми їх розвиватимемо.

Подав (от)

Михайло Данилюк ЛІКАРСЬКИЙ ДОВІДНИК

В-во Свобода, Джерзі Сіті — Нью-Йорк, 338 стор., тверда об'єдрана, ціна \$11.00 з пересилкою.

Мешканців штату Нью-Джерсі обов'язує 6% продажного податку.

Замовляти: Svoboda Book Store, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

АНДРІЙ КОРОЛИК, член УНС Відділ. 194-го ім. А. Гончаренка в Нью-Йорку, Н.Й. помер 26-го грудня 1988 року на 85-му році життя. Нар. 6-го травня 1903 року в селі Романів, Україна. Залишив у смутку дружину Марію, сестру Теклю, 6 сестрінок і сестрінок тут і в Європі. Похорон відбувся 28-го грудня 1988 року на цвинтарі Рурал Семетері у Фішкіл, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Заліпський, скар.

ФРАНЯ МАЛИЦЬКА, член УНС Відділ. 158-го ім. Б. Хмельницького в Брукліні, Н.Й. померла на 90-му році життя. Нар. 1898 року в Отиєвцях, Україна. Членом УНС стала 1922 року. Залишила у смутку двох синів Володимира і Петра з родиною, 8 онуків і 12 правнуків. Похорон відбувся 21-го листопада 1988 року на цвинтарі св. Івана в Брукліні, Н.Й.
Вічна Їй Пам'ять!

Управа Т-ва.

Д-р МИХАЙЛО ШИГЕРА, член УНС Відділ. 349-го ім. Тараса Шевченка в Менсвіллі, Н. Дж. помер 11-го лютого 1989 року на 81-му році життя. Нар. 13-го червня 1908 року в селі Каміанка, повіт Скалат, Україна. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Дануту та близьку і дальшу родину на рідних землях і в Америці. Похорон відбувся 16-го лютого 1989 року на цвинтарі Серця Христового в Менсвіллі, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Захарко, скар.

ПАВЛИНА ЗУБРИЦЬКА, член УНС Відділ. 170-го Т-ва „Українська Січ“ в Джерзі Сіті, Н. Дж. померла 11-го лютого 1989 року на 66-му році життя. Нар. 1923 року в Україні. Членом УНС стала 1979 року. Залишила у смутку мужа Йосифа, сина Володимира з дружиною й доньку Ірену. Похорон відбувся на цвинтарі св. Духа в Гемптон-бургу, Н.Й.
Вічна Їй Пам'ять!

Володимир Білик, скар.

МИКОЛА НЕСТОРОВИЧ, член УНС Відділ. 448-го Т-ва „Самопоміч“ в Монреалі, Кве., помер 10-го січня 1989 року на 82-му році життя. Нар. 1907 року в Новосілках, Заліщицький повіт, Україна. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку дружину Анну, дочку Генно Федун, сина Михайла, 4-ох онуків і трьох правнуків, брата Антона в Україні, дальшу і близьку родину в Канаді і в Україні. Похорон відбувся 13-го січня 1989 року на цвинтарі „Кол де Нейж“ в Монреалі, Кве., Канада.
Вічна Йому Пам'ять!

М. Перейма, скар.

ІВАН ПЕТРОВІВСЬКИЙ, член УНС Відділ. 123-го ім. Св. Марії в Скрантоні, Па., помер 19-го січня 1989 року на 59-му році життя. Нар. 1929 року в Тейлор, Па. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дружину Маделін, сина д-ра Івана і Павла, брата Михайла і дві сестри. Похорон відбувся 23-го січня 1989 року на цвинтарі Меморі Гарден у Вільмінгтоні, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

СТЕПАН СОЛТИС, член УНС Відділ. 498-го Т-ва „Дністер“ у Ванкувері, Б.С. помер 27-го грудня 1988 року на 74-му році життя. Нар. 1914 року в Судовій Вишні, Зах. Україна. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Ярославу, чотирьох дочок, трьох зятів і п'ять онуків і багато приятелів. Похорон відбувся 31-го грудня 1988 року на цвинтарі Ошен В'ю у Ванкувері, Б.С.
Вічна Йому Пам'ять!

Алекс Карпінський, скар.

ІВАН КЛИМ, член УНС Відділ. 291-го ім. Т. Шевченка в Клівленді, Огайо, помер 3-го січня 1989 р. на 100-му році життя. Нар. 1888 року у Володзьку, Україна. Залишив у смутку дочку Ольгу Коблик, одну онучку, двох онуків і четверо правнуків. Похорон відбувся 6-го січня 1989 року на цвинтарі Бруклін Гайтс в Клівленді, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!

Віра Напора, скар.

Інж. МИХАЙЛО КОВАЛЬ — СКІЙ, член та секретар 500-го Відділ УНС ім. ген. Т. Шухевича в Калгарі, Альберта, Канада. Помер 20-го листопада, 1988 року на 87-му році життя. Нар. 1901 року у Ваневі, повіт Сокаль, Зах. Україна. Членом УНС став 1955 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина Ореста з дружиною Христинною, онуків — Маркіана, Андрія, Євгена і Віру; дочку Оксану з мужем Бил Стюартом та дальшу родину. Похорон відбувся 24-го листопада 1988 року на цвинтарі св. Марії в Калгарі, Канада.
Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МАРІЯ МАЗУРИК, член УНС Відділ. 354-го Т-ва „Згода“ в Омагі, Небраска, померла 9-го лютого 1989 року на 80-му році життя. Нар. 1908 року на українці. Членом УНС стала 1960 року. Залишила у смутку мужа Василя, двоюрідних братів Івана і Стефана Павловичів та братів і сестер на Україні. Похорон відбувся 12-го лютого 1989 року на цвинтарі Св. Марії Магдалини в Омагі, Небраска.
Вічна Їй Пам'ять!

Мирон Війтик, скар.

ГАРКА Компанія
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550

ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ різного роду матеріали для вишивання, канви, книжки з українськими зображеннями, і т. п. в Арці.

НА ПРОДАЖ

І жінки не дописали, ані одна не зголосилася 90-літню танцювати коломийки на моїх стоптаних ювілей. Як не буде мужичин, ані жінчок, щоб доказати, що можна бути здоровим навіть до 80 років то їх вина. Треба мати харч не зіпсований варенням, який має всі вітаміни, мінерали, еміно кислоти. Бджолині продукти все це мають лише по капсулі на день. Все це коштує \$30.00 і буде мати на сто днів. Пишіть

MYRON SURMACH
169 West Saddle River Road
Saddle River, N.J. 07458

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОНКС, БРООКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛІУС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
Funeral Director
Chapels available throughout the Metropolitan Area

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.

45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07060

РАЙСА ХЕЙЛИК, власник

(201) 647-7221 • (201) 647-3492

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ І СТАВIMO ПАМ'ЯТНИКИ: МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАЇТІВ, МАРМОРІВ І БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ. ТА ІНШИХ ЦВИНТАРЯХ В ЗСА

ЗАПРОШЕННЯ - ВИЗОВИ

Спроваджуємо рідних і знайомих з України. Виготовляємо документи („Визови“). Кошт \$75.00 від особи.
Як відомо, квитки за рублі Москва-Нью-Йорк-Москва є випродані до весни 1990 року. У нас можна передплатити летунські квитки Москва-Нью-Йорк-Москва на PAN-AM., SWISSAIR., і LUFTHANSA вже від \$1,300.00 (залежно від сезону).

Просимо телефонувати на 201-371-4004 або 1-800-242-7267.